

1863-07-12

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Recipient's location:
Stokkerup

Mentioned people:
Susette Maribo
Wilhelm Marstrand

Archive:
Mappe 7 nr. 37

TRANSCRIPTION

Til

Hr. Professor P.C. Skovgaard

Stokkerup pr. Taarbæk

Søndag 12.juli 1863

Min allerkjæreste Mand!

Det er rigtignok ikke ret længe siden vi saaes, men jeg maa alligevel tale lidt med Dig, for her er ligesom lidt tomt i Huset, det er vel fordi det er Søndag, saa føler man det mere.

Der var varmt i Byen, kan Du troe, men jeg er dog glad ved, at jeg kan faae lidt godt af Kirken, naar jeg sidder der udenfor, men trænger saa haardt til den Næring for det smule Liv der er vakt hos En, man trænger til det, netop fordi man er saa tilbørlig til ikke selv, at føle, at man sulter. Aa Ja! hvor ussel man dog er. Der var Barnedaab , da de sang

-2-

De bedrøve ej Guds Land" faldt det mig | paa sinde| at vi jo virkelig bedrøve hans Land, naar vi lukker vore Hjerter for ham, tænk! At det ikke før har slået mig! jeg har kun havt Følelsen af, at det var mig selv der maatte lide for det! men, at jeg kunne volde Gud nogen Smærte, det havde jeg aldrig tænkt paa. Saa lidt har jeg forstaaet hans mageløse Kjærlighed til os, saa lidt fattet at Forholdet mellem ham og os virkelig er ganske som mellem os og vore Børn; kun at han har langt større Grund til at vredes. Gud lad mig nu holde fast ved den Følelse, at det er en saadan mageløs kjærlig Fader hvem jeg skal lyde og for hvem jeg skal arbeide hernede.

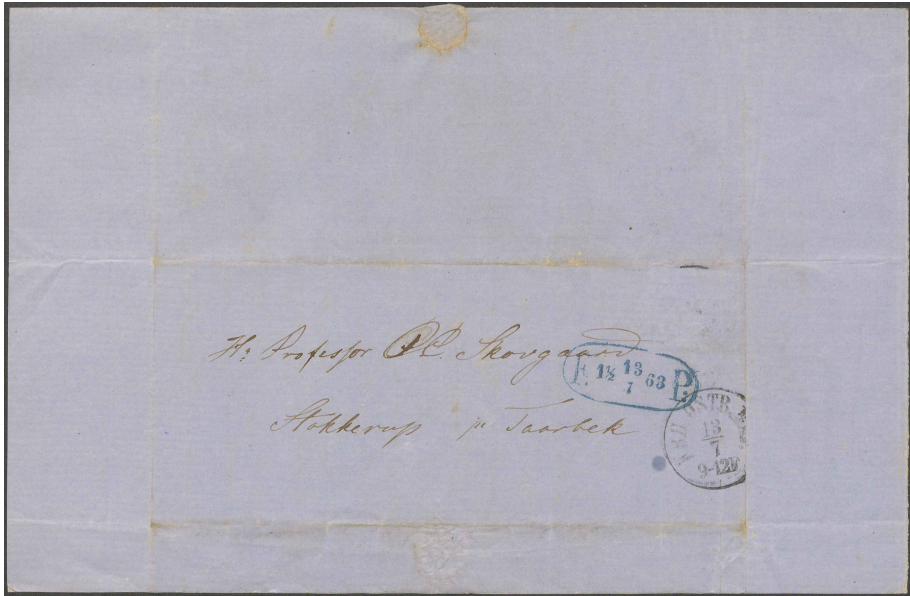
-3-

Jeg vilde gjerne vide om Du kommer hjem før nogle dage ind i næste Uge, for jeg har faaet den Idee, at jeg gjerne vilde faae Susette herud et Par dage med sine Dreng, da hun slet ikke vil reise noget Steds hen, saa synes jeg, hun kunne have saa godt af nogle Dages fuldstændige Ro og Udhvilen herude- Men jeg kan jo kun have Plads hertil naar Du er borte, og hun faaer først fri i dag otte Dage.

Marstrand er dog bleven endel [? mager] synes jeg.

Farvel min søde ven, saa faaer jeg vel snart Brev fra Dig.

Din G.

Søndag 12 Juli 1863

Min allerlyngste Mand.
Det er dogtignok ikke ret
lange fiden vi faaes, men
jg maa alligevel tale lidt
med Dig, for her er lige
som lidt tomt: Huset idag,
det er vel fordi det er Søn-
dag, saa føler man det mere.

Der var varmt: Byen, kun
den trøe, men jg er dog glad
ved, at jg kan faae lidt godt
af Kirken, naar jg følger der
udenfor; man trænger saa
haardt til den Næring for
det simple Liv, der er vakt
hos Ben; man trænger til det,
netop fordi man er saa til-
føielig til ikke selv at føle,
at man fulter. Ah ja! hvor
usfel man dog er. Der var
Barnedøbt; da de sang

de bedrøve os. Gud's Barmhjertighed. Jeg vilde gjerne vide om De
faldt det mig ~~bedrøvede~~ ^{bedrøvede} kammer her for nogle Dage
at vi i virkelig bedrøve dem, ind i næste Uge for jeg har
hørt, naar vi lukker vore Øjne, faldt den Barm, at jeg gjerne
ten for ham, tank! at det ikke vilde fæse Hoffets Barm, et
for her faldt mig! jeg har for Dage med fine Drømme,
kun hørt Følger af, at det de kun faldt, ikke vil rejse
over mig selv den meente Lide noget faldt her, fæ fæses jeg,
for det: men, at jeg kunde volde kun kunde have fæ godt af
Gud nogen Barm, det kunde nogle Dage faldt faldt, de
jeg aldrig tænkt paa. See lidt af Barmen herude. Men jeg
har jeg fortælt dem meget, kun je kun have Barm det
hvorlyst til os fæ lidt faldt, naar Du er Barm, og kun fæ
at Forholdet mellem dem og faldt for os, dag ofte Dage.
os virkelig er ganske som mellem faldt end dog Barm
os og vore Barm, kun at her har endel mig fæses jeg.
Længst større faldt til et vort Faldt min faldt Barm, fæ
Gud kan mig om holde faldt ved fæses jeg vel faldt Barm fæ
den Følger, at det er en faldt. Dg. Dg.
mangeløs Barm faldt faldt Barm
jeg faldt faldt og for Barm jeg
faldt faldt faldt.